

La scobar pe Nera

miercuri, 31 martie 2010

Undeva pe la sfârșitul spt mâinii pl nu iam o ieire la un pescuit de scobar. Cum eu m consider un începător într-ale „scob ritului”, mi-am zis că n-ar fi o idee rea să-mi încerc norocul pe râul Nera, deoarece acolo se afl foarte mult scobar.

C scobarul s lăluie-te în număr mare pe Nera am aflat într-o prim var , când am fost la un pescuit de clean pe acel râu cu prietenul meu Alin. Am observat atunci, cu ajutorul ochelarilor polaroizi, zeci de bancuri de scobar în care se aflau exemplare care depășeau 1 kg.

Mi-am pregătit totul cu o zi înainte și am luat cu mine unelte de pescuit pentru Dunre, dat fiind faptul că fluviul se află la câțiva pași de Nera. Fiindcă nu am găsit nici un prieten dispus să-mi piardă timpul hoinărind după scobar, am decis să plec singur. M-am trezit la ora 3,30 dimineața și am plecat la drum. Cum prin vene îmi curge sânge de pescar la răpitor am hotărât să-mi încerc norocul pe Dunre mai întâi. Am ajuns pe la 5,45 și până mi-am pregătit bățul și-a crăpat de ziu , cel mai potrivit moment de a începe pescuitul la răpitori precum alul, avatul, somnul, etc.

Am oprit la „Baba-Kaja”, imediat după satul Pescari, actualmente Coronini și am ales pentru început un vobler de 7 cm, roșu cu alb, de suprafață. După jumătate de oră de pescuit n-am capturat nimic impresionant, doar 2 avaci la 200-300 g. Am schimbat voblerul cu unul de adâncime, în speranța capturării vreunui alu sau somn. După câteva lanseuri am crezut că a dat norocul peste mine fiindcă voblerul s-a blocat ca și cum ar fi fost atacat de un alu mare. Însă în momentul în care am contractat, voblerul s-a rupt, iar truda mea de-a recupera peștii de plastic a fost zadarnică. Pierdeam pentru a nu știu câta oară voblerul printre copacii scufundaci în apa marelui fluviu. A ieșit și soarele, era vremea micului dejun. Am mâncat ceva în grabă și am decis să-mi întorc repede pe râul Nera. Am din experiență că în zilele de sâmbătă râul este împânzit de pescari sportivi, astfel că era foarte greu să se găsească un loc bun de pescuit scobari sau de parcat mașina. În plus, intenția mea a fost să rămân peste noapte.

Am ajuns în Moldova Nouă și mai aveam de trecut dealul Piatra Alba până să ajung la râu. Mi-am amintit atunci că uitasem acasă tot ce înseamnă lichid, - suc, răchi, bere sau vin. Bine că mă aflam în oraș, așa că am avut de unde să-mi aprovizionez. Numai că în locul unui pahar de răchi trebuia să-mi delectez cu niște vodcă, cam scump și nu atât de bun ca cuica pe care obișnuiesc să o beau acasă.

Am ajuns pe Nera la ora 10, mi-am instalat tabăra, am montat locul cu niște cușuri și am montat două bece cu peștii mici, în speranța capturării unui clean mai mare. Am montat bățul cu care

urma s dau la scobar, m-am a_ezet în sc unel _i a urmat prima lansare dup scobar. Cu toate c nu prea le am eu cu scobarul, sunt mai degrab specialist în capturarea p str vului din zonele montane, am considerat c merit încercat. Primele capturi au fost câteva beldice _i albituri pe care le-am oprit, binenceles, deoarece erau bune pentru saramur , dar le puteam folosi _i ca momeal pentru pe_tii mari. Fiindc apa era pucin turbure _i foarte adânc în locul în care pescuiam, m-am gândit c voi avea parte de o captur bun , îns , de toate am prins, numai scobar nu.

Dup mas am luat o hot râre care nu m caracterizeaz , aceea de a pleca acas . Pe la ora 4,30 m aflam deja pe la Giurgiova, în drum spre cas , _i am decis c pân la l sarea serii s pescuiesc în aval de satul Goruia, fiindc _tiam câteva locuri faine. Cu_-cu_ aveam destul, iar b cul era cu linia preg tit . Am început s pescuiesc dup ce am momit locul _i la a treia lansare am scos primul scobar, dup care au urmat înc 4 la intervale scurte de timp. Am mai insistat _i norocul mi-a adus înc 3, nici unul mai mare de jum tate de kilogram.

Ce s mai zic, eram cel mai fericit om din lume, aveam în traist pe_te de Dun re, din râul Nera, dar _i din frumosul nostru râu Cara_. Petru Milo_